І чужому научайтесь,
Свого не цурайтесь ...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і адміністрація: Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303 434-0237 434-0807 УНСоюз: 435-8740 — Тел. в Ню Йорку: — BArcly 7-4125 УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXII. Ч. 227. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 8-го ГРУДНЯ 1965 ЦЕНТІВ 10 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK. WEDNESDAY, DECEMBER 8, 1965 No. 227. VOL. LXXII.

ОСТАННІ ВІСТІ

Вівторок, 7-го грудня 1965 р.

В АМЕРИЦІ

СЕКРЕТАР ОБОРОНИ РОБЕРТ МЕКНАМАРА ЗАКРИВАЄ 149 ВІЙСЬКОВИХ БАЗ, що дасть 410 мільйонів долярів річної ощадности і звільнить із праці більше як 53,000 військовиків і цивілістів, які в цих базах були затруднені. 23 закриті військові бази є в 10-ох закордонних державах, а решта в 39-ох американських стейтах. Щоб зменшити опозицію в Конгресі, який буде критикувати це зарядження на новій сесії в 1966-му році, Пентаґон наперед повідомив про ліквідацію непотрібних для оборони баз всіх сенаторів і конґресменів. Пентаґон також повідомив, що стратегічні бомбовики типу Б-58 будуть вилучені зі служби в 1967-му році.

ФЕДЕРАЛЬНА КОМІСІЯ В СПРАВАХ ЕЛЕКТРИЧНОЇ ЕНЕРГІЇ КРИТИКУЄ ЕЛЕКТРИЧНУ СИСТЕМУ за те, що 9-го листопада північно-східня частина ЗДА довший час не мала електричного струму. Комісія видала окремий звіт в цій справі, в якому стверджує, що дбайливіші практики в електричних компаніях були б не допустили до тої катастрофи в листопаді. Комісія також твердить, що інженери Компанії Едісона за повільно діяли і тому такий довгий час не було електричного струму. Завинила тут також і Гідроелектрична Комісія в Онтеріо в Канаді, де почалася ця електрична катастрофа. ФЕКомісія предложила свій звіт президентові Джансонові. Вона рекомендує заходи, щоб не повторилася подібна катастрофа.

ОКРЕМА КОМІСІЯ ЗАКЛИКАЄ ФАРМЕРІВ ПРОДУКУВАТИ БІЛЬШЕ ХАРЧІВ, щоб допомогти тим державам, які голодують. Комісія ця складена з бизнесменів, виховників, економістів, харчових фахівців та федеральних урядовців. Вона каже, що американські фармери „працюють в найкращій рільничій системі світу" і тому вони повинні якнайбільше продукувати рільничих продуктів. У ЗДА дармують 50 мільйонів акрів землі, на яких можна б випродукувати 40 мільйонів тонн зерна. Населення в світі зростає швидким темпом, а харчі не збільшуються в такому самому відсотку. ЗДА не сміють редукувати свою фармерську продукцію.

ЦЬОГО РОКУ ДО КОЛЕДЖІВ І УНІВЕРСИТЕТІВ ВПИСАЛОСЯ 4,686,057 СТУДЕНТІВ, на 10 відсотків більше, як в минулому році. З цього числа 3,292,539 студентів студіюють в повному вимірі годин, а решта в частинному числі годин. Всі ці студенти, які студіюють повний час, вписані до 1,095 університетів і коледжів. Число цих студентів збільшилося в цьому році на 12.7 відсотка, а число студентів, які студіюють частинно, збільшилося тільки на 3.3 відсотка, і ці студенти вписані до 1,044 академічних шкіл. З кождим роком збільшується число студентів в коледжах й університетах, бо абсольвентам цих шкіл найлегше дістати працю.

ПЕРЕДБАЧАЮТЬ ОДНОБІЛЬЙОНОВИЙ ПЛАТНИЧИЙ ДЕФІЦИТ В КАНАДІ В ЦЬОМУ РОЦІ, і такий самий в найближчому році. Треба пригадати, що минулорічний платничий дефіцит в Канаді виносив 433 мільйони долярів. Досі платничий недобір в Канаді в 1960-му році виносив 1.2 більйона долярів. Однобільйоновий дефіцит в Канаді в порівнянні з величиною американського бюджету рівнявся б $13-більйоновому недоборові. Цьогорічний канадійський дефіцит може бути легко сплачений американськими долярами, за які американці купуватимуть канадійські вартісні папери, і які підуть в канадійські інвестиції. На другий рік Канада мусіла б зужити частину своїх золотих резерв, які виносять $2.68 більйона.

У СВІТІ

ФРАНЦУЗЬКИЙ ПРЕЗИДЕНТ ШАРЛЬ ДЕ ҐОЛЛЬ ЩЕ НЕ ЗАЯВИВСЯ, чи він стане 19 грудня ц. р. до тісніших виборів із представником французької лівиці, Франсуа Міттераном. Де Ґолль дістав в минулих недільних виборах 43.9% голосів, а Міттеран 32%, — для вибору в першому голосуванні треба було мати понад 50% голосів. Гадають, що рішення де Ґолля буде проголошене у середу вечером, після засідання ради міністрів. За виборчою ординацією — він має заявитись до четверга 12 години ночі. Коли б де Ґолль відступив від виборів — тісніший вибір буде між Міттераном і Жаном Леканюе, лідером демократичного центру, який дістав 16% голосів.

35 АФРИКАНСЬКИХ ДЕРЖАВ ОБРАЛИ на конференції в Аддіс Абебі 5-членну комісію, яка має призадуматись над способами, як повести проти білорасистського режиму в Родезії терористично-партизанську акцію та як підготовити вислання туди військової експедиції. До тієї комісії ввійшли Гана, Замбія, Танзанія, Кенія і Єгипет, однак насправді з усіх тих країн тільки Єгипет має армію частини якої могли б узяти участь в експедиційному корпусі проти Родезії.

ПОРТУҐАЛІЯ ЗАПРОПОНУВАЛА африканській Замбії, що вона перепускатиме через територію своєї колонії Анґолі транспорти міді, призначені до заморського експорту. Замбія є другим найбільшим у світі продуцентом міді, яку донедавна експортовано через Родезію, поки тамошній білорасистський уряд не проголосив державної незалежности. Від столиці Замбії Люсака залізнична лінія веде через прикордонне місто Ндоля, а після того через південне Конґо — до Анґолі.

ЗАХІДНЬО-НІМЕЦЬКИЙ УРЯД ЗГОЛОСИВ до парляменту законопроєкт, в якому обнижує суму, передбачену на відшкодування жертвам нацизму — до 1,900.000.000 н. м., себто 475 міл. дол. на рік 1956 і стільки само на рік 1957. Спершу передбачалось на ті роки по 575 міл. дол.

В'ЄТНАМСЬКИЙ ФРОНТ ВИЗВОЛЕННЯ, СЕБТО ПОЛІТИЧНА ОРГАНІЗАЦІЯ, ЩО КЕРУЄ ВІЙНОЮ В ПІВДЕННОМУ В'ЄТНАМІ ВІДКРИВ свої офіційні представництва в Москві, Будапешті і Букарешті. Водночас цей Фрон вислав до Москви на студії 90 студентів, в'єтнамських комуністів. В'єтнамські комуністи (в'єтконг) стараються зберігати добрі взаємини однаково з Москвою, як Пейпінґом, щоб діставати допомогу з обох тих джерел.

ІНДІЙСЬКИЙ УРЯД ЗГОЛОСИВ СКАРГУ в американській амбасаді в Ню Делі проти діяльности в Індії 21-річної американської студентки Фей Левін, яка, після закінчення Редкліф-коледжу в Кембриджі, Масс., дістала стипендію Фулбрайта на специяльні студії в одному індійському дівочому коледжі, де вона водночас учителює. Вона погодилась дописувати до відомого журналу „Нюзвік" і написала про інійсько-пакістанську війну так, що індійські власті були дуже невдоволені. Її перебування в Індії обмежено до часу важности візи.

Президент конферував із головою Ради Федеральної Резерви в справі збільшення дисконта

Джансон Сіті, Тексас. — 6-го грудня президент Л. Б. Джансон конферував із головою Ради Федеральної Резерви Вілліямом МекЧесні Мартином. Ця зустріч відбулася один день після того, як Рада Федеральної Резерви повідомила про збільшення на 0.5 відсотка дисконта від тих позичок, які видають федеральні банки. Президент заявив був 5-го грудня, що це зарядження є завчасне, бо покищо немає такого інфляційного тиску на економіку ЗДА, який вимагав би утруднення кредитів. Преса не дістала інформацій про те, що було предметом конференції між Джансоном і Мартином. Можна сподіватися, що ця розмова довела до порозуміння між обидвома дискутантами. У Вашинґтоні демократичні члени Конґресу заявилися проти зарядження Мартина. Вони домагаються, щоб Конґрес обмежив права Ради Федеральної Резерви, яка є незалежною від Уряду агенцією. Але републіканські члени Конґресу підтримують зарядження Ради Федеральної Резерти в справі збільшення дисконта. Внаслідок цього зарядження вже всі банки збільшили відсоток від уділюваних позичок з 4.5 до 5 відсотків. Бруклинський Дайм Сейвінґс банк повідомив, що він збільшує відсотки — дивіденди від ощадностевих вкладок із 4.25 до 4.50 відс.

Митрополит Максим Германюк про справу закарпатського єпископа Василя Гопка та про участь православного священика о прот. Мих. Коржана в Сесіях Собору

Вінніпеґ. — В опублікованій в тижневику „Поступ" з 5 грудня ц. р. восьмій радіо-промові митрополита Максима Германюка подано м. ін. такі інформації з четвертої сесії Ватиканського Собору:

„Наша Ієрархія мусить з жалем погодитись з фактом, що наш дорогий Закарпатський Владика Василь Гопко, який живе тепер нібито на свободі в Чехословаччині, таки не міг прибути на Собор, хоч роблено в цій справі всі можливі старання.

Під цю пору перебуває в Римі й буває на Соборових сесіях один з наших українських православних священиків з Німеччини, а саме Всч. о. Михайло Коржан, з-під юрисдикції Архиєпископа Паладія, що є в єдності з Царгородським Патріярхом Атанаґорасом. Його присутність на Соборі є доказом, що між нашими православними братами є духовні особи, які належно розуміють вагу і значення цього Собору для цілого християнства."

МИКОЛА ГРИЦКОВ'ЯН ОБРАНИЙ НА ГОЛОВУ Т-ВА КОЛ. ВОЯКІВ УПА ІМ. ГЕН.-ХОР. Р. ШУХЕВИЧА-ЧУПРИНКИ

Ню Йорк. — Дня 4 і 5 грудня ц.р. тут в Домі Визвольного Фронту відбувся XII з'їзд Товариства кол. Вояків УПА ім. ген.-хорунжого Романа Шухевича-Чупринки. З'їздом проводила президія в складі: А. Мицьо — голова, М. Ґоляш — 1-ий заступник, В. Хома — 2-ий заст., секретар Я. Кицюк і представник Т-ва УПА в Канаді В. Дідюк. При відкритті учасники вислухали стоячи повідомлення, переслане з Краю про смерть Головного Командира УПА і вшанували пам'ять усіх поляглих борців. Члени Головної Управи склали звіти зі своєї діяльности, над яким відбулася широка дискусія. Звітували також голови 9-ох Відділів. Всіх делеґатів на з'їзді було 46. До нової Управи Товариства обрані: М. Грицков'ян — голова, Р. Глушко — 1-ий заступник, В. Хома — 2-ий заступник, І. Ділай — секретар, Я. Кицюк — касир, д-р Б. Гук — філателістичний відділ; члени Управи: Л. Футала, М. Черешньовський, М. Сидор, М. Шашкевич; Контрольна комісія: Е. Несторук — голова, Марійка Ґоляш і О. Дашко — члени; Суд Чести: М. Ковальчин — голова, С. Ґоляш, В. Кульчицький і А. Мицьо, — члени. Того самого дня відбулася в переповненій залі вечірка-зустріч. Проводив нею Л. Футала. Започатковано вечірку молитвою, яку провів о. д-р Ковалик з парохії св. Юра, після чого повстанням з місць вшановано пам'ять д-ра В. Калини, що мав виголосити на з'їзді головну промову. Доповідь виголосив д-р П. Мірчук. На вечірці був присутній генерал-полковник П. Шандрук, який склав привіт. Також склали привіти представники багатьох центральних і місцевих товариств і організацій. Письмові привітн надіслали: ієрархи Українських Церков, голова Проводу ЗЧ ОУН С. Ленкавський, Братство Українських Січових Стрільців, Пласт та ін. В мистецькій частині виступав Театр в П'ятницю: Марія Степова-Карп'як, Марія Лисяк, В. Шашаровський. Конферував О. Лисяк. Музичний супровід д-р І. Соневицький.

● **Сіямський військовий міністер** заповів, що Сіям будуватиме широкі дротяні засіки вздовж кордону, що ділить його від Ляосу, щоб протидіяти інфільтрації комуністичних терористів і пропаґандистів.

Д-р Павло Джуль переобраний на голову УЛТПА у Мишиґен

Дітройт. — В суботу 27-го листопада ц. р. тут у приміщенні Інтернаціонального інституту відбулися Загальні Збори Українського Лікарського Товариства Північної Америки, Відділ Мишиґен. Предсідником Зборів була відома лікарка-письменниця д-р Софія Парфанович. Головну Управу УЛТПА репрезентував її голова д-р Богдан Олесницький, який познайомив присутніх із завданням новоствореного Стипендійного Фонду УЛТПА. Після звітів уступаючої управи, яку очолив д-р Павло Джуль, професор отоларингології на Медичному Факультеті місцевого університету, та дискусії на тему діяльности українських лікарів і їх участи в житті української громади, вибрано нову управу знову з д-ром П. Джулем, як головою. До управи увійшли д-р Володимир Мигаль, як містоголова, д-р Лев Обушкевич, як секретар і д-р Нестор Мельничук, як скарбник. До Контрольної Комісії були обрані д-р Дмитро Ткачук і д-р Софія Парфанович. Після офіційної частини відбулася товариська зустріч лікарів у гостинному домі панства Джулів, де до пізньої ночі продовжувано розмови на тему громадськох обов'язків українських лікарів. Присутні підписали зобов'язання щороку вплачувати пожертви на Стипендійний Фонд УЛТПА.

ЗБРОЙНІ СИЛИ ЗДА У В'ЄТНАМІ БУДУТЬ ЗБІЛЬШЕНІ ДО 350.000

Сайґн. — Війна у В'єтнамі посилюється. Північний В'єтнам — за твердженням американських і південно-в'єтнамських військових фахівців — перекидає в допомогу комуністичним партизанам по 2.500 до 4 000 свого реґулярного війська щомісяця. Рахуючись з можливостями бомблення американцями шляхів транспорту й комунікації, що ними користувались ввесь час північні в'єтнамці через Ляос і Камбоджу, не турбуючись формальною невтральністю тих країн, комуністи будують підземні склади зброї та всякого воєнного виряду в засекречених місцях у джунґлі Південного В'єтнаму. У висліді минулотижневого перебування в Південному В'єтнамі секретаря оборони Роберта МекНамари — має значно зрости американська збройна сила на в'єтнамському фротін. За твердженням американської преси — американські військові керівники запропонували МекНамарі збільшити збройні сили у В'єтнамі до 350 000 вояків і з тону американських газет виходить, що однаково МекНамара, як і Президент, схиляються до того, щоб схвалити цю пропозицію. На це рішення вплине, мабуть, останній варварський акт террору, переведений в'єтконґом у Сайґоні проти готелю, в якому закватеровано американських вояків. Внаслідок вибуху динаміту в автомобілі, яким кілька терористів заїхали перед готель, вискочили відтіль, і, стріляючи з автоматів, втекли, згинули 2 американські вояки, один новозеляндський і вісім цивільних в'єтнамців, не рахуючи сотень поранених.

На бойовому суходільному фронті у Південному В'єтнамі — після 5-денного розмірного спокою в різних пунктах країни вибухли сутички з ворогом. Здебільша були це наскоки комуністичних ватаг і сутички тривали недовго — від 20 хвилин до одної години. В деяких випадках битва скінчилась тільки тоді, коли американське летунство почало бомбити напасника, або наспіла відсіч заатакувала напасника з-позаду. В деяких випадках напасник атакував силою коло 500 і більше вояків, добре узброєних, здисциплінованих і фанатично настроєних. Найбільший бій відбувся знову біля залишеної французами плянтації ґуми, де в минулому місяці комуністи завдали велику поразку південно - в'єтнамському війську, винищивши цілий полк того війська.

Другий Ватиканський Собор перевів останнє голосування перед закриттям

Рим. — У понеділок 6 грудня члени Другого Ватиканського Собору перевели голосування над декретом „Церква в новітньому світі", затвердивши пред'явлений проєкт 2.111 голосами при 11 неважних голосах. В минулу суботу виявилась найбільша за ввесь час Собору опозиція, а саме — 483 високі духовники заявилися проти тієї точки згаданого вище декрету, в якій засуджується всяку зброю і війну та закликається до міжнародного розброєння. Частина членів Собору, особливо американські духовники, добачили у тій точці засудження також оборонної атомової зброї, на яку — за думкою тих Отців Церкви, має право нація загрожена ворожим імперіялізмом. У вівторок 7 грудня Собор мав зійтись для вислухання Папи Павла VI, що має проголосити чотири останні з-посеред 16 декретів, схвалених Собором. У середу Папа на урочистому засіданні закрис Другий Ватиканський Собор. В понеділок 6 грудня Папа проголосив декрет, названий „Моту пропріо" — „З власної спонуки", — в якому він основно зреорганізував Святішу Конґреґацію Святого Уряду, яка в 1542 році була покликана до життя, як Святіша Конґреґація Інквізиції, задля переводження судів над єретиками, цензурування книжок і вирішування різних т. п. справ, що порушували церковні канони. Надалі цей уряд буде називатись „Конґреґацією для Доктрини Віри": вона не матиме права переводити ніякого засекреченого суду і кожна особа, чи автор книжки, матимуть право боронити себе особисто через свого заступника. На чолі тієї Конґреґації стоїть 75-літній кардинал Альфредо Оттавіяні, що його вважають за одного з лідерів консервативної течії в Католицькій Церкві. Папа плянує теж проголошення ювілейного періоду від 1 січня до 29 травня 1966 року у честь Другого Ватиканського Року, але — у відрізненні від попередніх подібних ювілеїв — цей ювілейний час не буде відзначатися паломництвами до Риму, а буде святкований внутрі єпархій, задля підкреслення більшого значення в Церкві окремих єпископів.

В ШИКАҐО УТВОРЕНО КОНВЕНЦІЙНИЙ КОМІТЕТ УНСОЮЗУ

Шикаґо. — Впродовж останніх трьох днів минулого кінця тижня, від 3 до 5 грудня ц.р. тут відбувалася скликана Головною Екзекутивою УНСоюзу підготовча конвенційна нарада представників Окружного Комітету та Відділів УНСоюзу з Шикаґа і околиці, враз із членами Екзекутиви УНСоюзу, головним предсідником Йосипом Лисогором та гол. секретарем Ярославом Падохом, над питаннями, зв'язаними з підготовою 26-ої Конвенції УНСоюзу, яка відбудеться тут упродовж тижня, від 16-го травня 1966 року починаючи. Наради розпочалися в п'ятницю 3 ц.м. в приміщенні готелю Шерман, де й відбуватиметься конвенція. На нараду прибули всі місцеві головні урядовці, урядовці 23 Відділів у числі круглo сто осіб та управа місцевого Окружного Комітету. Збори відкрив заступник головного предсідника УНС, мешканець Шикаґа, інж. Степан Куропась, який проводив нарадами. Він представив приявних членів Екзекутиви та п'ятьох членів Головного уряду в особах головних контролерів Петра Пуцила і Івана Іванчука та головних радних Олену Олек, Тараса Шпікулу і Мирона Куропася. Гол. предсідник П. Лисогір з'ясував питання, зв'язані з влаштуванням Конвенції в Шикаґо та підмітив потребу утворення конвенційного комітету з десяти конвенційними комісіями. До того комітету ввійдуть з уряду всі п'ять головні урядовці під проводом заступника гол. предсідника інж. Ст. Куропася та голови й містоголови усіх десяти комісій. П. Лисогір закликав приявних, щоб вони подбали про це, щоб конвенція в Шикаґо була найкращою й найбільш успішною з усіх дотеперішніх 25-ти Конвенцій УНСоюзу. Після доповіді гол. предсідника відбулася дуже оживлена дискусія, в якій забирали голос місцеві союзові діячі, з яких багато має великий конвенційний досвід, бувши делеґатами на ряді минулих

(Закінчення на стор. 4-ій)

УКРАЇНЦІ У ВІЛЬНІМ СВІТІ

ЄПИСКОП АВГУСТИН ГОРНЯК БУВ ГОСТЕМ БРИТІЙСЬКОЇ КОРОЛЕВИ ЄЛИСАВЕТИ II

Лондон. — Орган Українського Католицького Екзархату в Англії „Наша Церква" подав у своєму 4-му числі за жовтень - грудень 1965 року вістку, що єпископ Августин Горняк, ЧСВВ, екзарху українців католиків в Англії був гостем британської королеви Єлисавети II в БукінҐгемській палаті в Лондоні. Було влаштоване це прийняття в середу 7 липня для дипломатичного корпусу та провідних церковних і громадських діячів країни з нагоди 750-ліття Великої Хартії Вольностей та парляментарного устрою Великої Британії.

КУК ОДЕРЖАВ ВІДПОВІДЬ НА ПРОТЕСТ В СПРАВІ ЛЕМКІВСЬКИХ ЦЕРКОВ

Вінніпеґ. — Як повідомляє „Український Голос" з 1 грудня ц. р., Конґрес Українців Канади, виконуючи постанову VIII-ого Конґресу Українців Канади, вислав був до польської амбасади в Оттаві протест проти задуму варшавського уряду розібрати кількадесят старинних лемківських церков і перевезти їх на інше місце, що в дійсності означало б їх руїну. Копії цього протесту КУК вислав до канадійського міністерства закордонних справ і 15-го листопада одержав відповідь з канцелярії підсекретаря закордонних справ. В імені міністра він дякує за вислані копії протесту, бо вони послужать за матеріял, коли ця справа буде піднесена в Юнеско або в інших органах Об'єднаних Націй. З датою 15-го листопада Комітет Українців Канади одержав також листа від польської амбасади в Оттаві, в якому сказано, що після уважного перестудіювання протесту КУК амбасада переслала його до Польщі на розгляд відповідних чинників.

ВИСТАВКА КАРТИН ВОЛ. ПОНОМАРЕНКА

У Мистецькій Галерії Студентського Центру при Сітон Голл Університеті в Савт Орендж, Н. Дж., відкрито в неділю 5 грудня виставку малюнків молодого мистця Володимира Пономаренка. Народжений у Вінниці в 1933 р., він після війни опинився в Австрії, а пізніше в Буенос Айресі, де став членом Арґентинського Об'єднання Мистців. Ще в Арґентині він мав кілька своїх виставок та отримав різні нагороди. Від 1961 р. живе і працює в ЗДА, в стейті Ню Джерзі. Брав участь у різних українських виставках і його праці виставлені постійно в Українському Інституті Америки в Ню Йорку. Найновіша виставка нараховує 20 великого формату праць, що визначаються великим розмахом і експресією. Виставка відкрита до 18 грудня щодня до 10 год. вечора, в неділю тільки 2-6 поп. З Ню Йорку до Савт Оренджу можна дістатися автобусом 107 до Айві Гилл, звідти 5 мінут ходу до університету.

МОЛОДА УКРАЇНКА ДОПОВІДАТИМЕ ПРО ҐВАТЕМАЛЮ

Ню Йорк. — В п'ятницю 10 грудня ц. р. в Літературно-мистецькому Клюбі в Ню Йорку відбудеться вечір, присвячений Ґватемалі: про Ґватемалю, як край, його мешканців, минуле, відносини, настрої і культуру. Доповідатиме Марта Цегельська, яка, скінчивши Коледж Барнарда при Колумбійському університеті в Ню Йорку, дістала стипендію Фулбрайта на дальші студії в Ґватемалі. Молода українська дослідниця, донька відомого лікаря д-ра Михайла Цегельського, ілюструватиме свою доповідь світляними проглядками. Крім того, вона показуватиме багато зразків ґватемальського побуту і культури. Початок о год. 8 веч.

Громада в Ню Йорку відзначить 100-ті роковини народження Митрополита Андрея Шептицького

Ню Йорк. — Підготовою і проведенням святкування сотих роковин народження Слуги Божого Андрея Шептицького в Ню Йорку займається Діловий Комітет, діючий на базі трьох організацій, патроном яких є Митрополит Андрей: Хор. Обнова і 201-ий Відділ Провидіння. Ці ювілейні святкування відбудуться вже в найближчу неділю, 12-го грудня ц. р. Вони пічнуться св. Літурґією у каплиці церкви св. Юрія у намірені беатифікації Слуги Божого Митрополита Андрея, а будуть завершені вечором того самого дня з 6-ій год. Святочним Концертом в авдиторії Фешин Інституту при 225 Захід 24-та вулиця в Ню Йорку. Відкрис концерт о. д-р Юліян Катрій, ігумен нюйоркської обителі ЧСВВ, а святочну промову виголосить проф. д-р Василь Ленцик. В дальших точках програми виступлять: сопрано Шарльота Ордасі - Баранська, солістка Метрополітальної Опери в Ню Йорку, піяніст - віртуоз Роман Рудницький з фортепіяновим сольом. д-р Роман Осінчук відчитає послання Митрополита Андрея в обороні нищених українських православних церков, Смичковий Ансамбль Українського Музичного Інституту під керівництвом проф. Володимира Цісика і Хор ім. Митрополита Андрея Шептицького під проводом проф. Романа Левицького. Фортепіяновий супровід в руках проф. д-р Ігоря Соневицького. Діловий Комітет докладає усіх старань, щоб це святкування випало якнайкраще.

В. Щербицький, голова Ради Міністрів УССР увійшов до Президії ЦК КПСС

Москва. — У висліді переведених востаннє змін в Центральному Комітеті Комуністичної Партії Совєтського Союзу, до Президії цього ЦК яка є найвищим керівним органом СССР, уведено нових комуністичних діячів — Івана В. Капітонова, який став членом компартійного секретаріяту, та Володимира В. Щербицького, теперішнього поновного голову Ради Міністрів УССР, який став членм кандидатом Президії ЦК КПСС. В Щербицький був уже членом кандидатом у члени президії ЦК КПСС в 1961-63 роках, але його викинено з цієї партійної установи після того як Хрущов його усунув із становища прем'єра УССР. І. Капітонов і Щербицький близько зв'язані з Леонідом Брежнєвим, першим секретарем ЦК КПСС і їх призначення коментує дехто, як послаблення впливів Александра Шелепіна, який є головою комісії державної контролі, яка згідно із заявою Брежнєва має бути тепер поширена новими членами і функції якої будуть обмежені тільки до перевірки виконування директив партії й уряду.

● **Пабльо Пікассо, славетній маляр-модерніст,** який саме в жовтні ц. р. скінчив 84 роки життя, перейшов в американському шпиталі на передмісті Парижу операцію жовчевого мішочка. Його стан здоров'я поліпшився.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by Ukrainian National Association, Inc., 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Subscription Rates: One year $12.00; six months $6.25; three months $3.25. Jersey City & Foreign Rates: One year $14.00; six months $7.50; three months $4.00. For UNA members monthly 65¢.

Передплата: На рік $12.00; на пів року $6.25; на три місяці $3.25. В Джерзі Ситі і закордоном: На рік $14.00; на пів року $7.50; на три місяці $4.00. Для членів УНСоюзу, чоловіків і жінок — 65 центів місячно. За кожну зміну адреси платиться 10 центів. Чеки і money orders виставляти на: "Svoboda".

Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY, N.J. 07303

Америка пробуджується

Опублікований у газеті „Рок Кавнті Геральд", що появляється в місті Луверн, в Міннесоті, редакційний коментар Алена МекІнтоша п. н. „Говорить американець, якому остогидло" викликав широкий відгомін серед американського громадянства. Багато американських газет в усіх стейтах ЗДА передрукували цю статтю, стверджуючи, що більшість американців думають про наявні в громадянстві обставини та спрямування так само, як МекІнтош.

„Я — зморений американець, — заявляє Ален МекІнтош. — Я втомлений тим, що мене називають „огидним" американцем... Я зморений американець, якому вже набридло слухати про те, як обкидають камінням, підпалюють і демолюють американські амбасади та інформаційні центри юрби, підбурені диктаторами, що проповідують мир, а розпалюють заворушення... Я зморений американець, якому настогидло дивитися на те, як Нассер і всякі інші кровожадні п'явки висисають Дядька Сема і бють його по ногах і сіпають його за бороду... Я втомлений американець, і мені набридло дивитися на бітників, які заявляють, що тільки вони мають право встановлювати закони країни, яким вони могли б підкорятися... Я зморений американець, і мені набридло дивитися на неголених, довговолосих молодиків та коротковолосих дівчурів, які вихваляються, що це вони репрезентують „нову хвилю" Америки, і глузують із „старомодних" чеснот гідности, чести та моральности, з допомогою яких Америка стала великою..."

Та не тільки цим утомився Ален МекІнтош, як американець, — замало місця, щоб зацитувати все те, що йому докраю обридло, осточортіло. Для повноти варто навести ще й ті уступи із едиторіялу МекІнтоша, в яких він говорить про своє ставлення до різних відтинків закордонної політики. „Я зморений американець, — продовжує він, — якому остогидло дивитися, як усякі бородаті боми шикуються в пікетувальні ряди і відбувають сидячі страйки і кричать, що вони воліють китайський комунізм, аніж капіталізм; які не добачають і стеблини зла в Кастрі, але громлять президента Джансона за його „загрозливу" для миру політику... Я зморений американець, який уже втратив терпець, дивлячися на те, як різні організації для захисту цивільних прав висвітлюють в університетських кемпусах по всій Америці пропагандивні фільми з наклепами на З'єднані Держави Америки, фільми, випродуковані в червоному Китаї... Я зморений американець, обурений самозванчими критиками в ЗДА і поза Америкою, що б'ються безупину в груди і ставлять невикональні вимоги З'єднаним Державам Америки, ніколи не застосовуючи тих самих стандартів хоч би до Франції, Британії, Москви, Пейпінгу..."

В дальших уступах статті МекІнтош висловлює свої почування з приводу різношерстних „ворогів капіталізму" в ЗДА, які впоюють студентам переконання, що капіталізм це брудне слово і що приватна ініціятива й приватне підприємство — синоніми експлуатації, як також тих, що нібито ненавидять капіталізм, але вимагають для себе усіх його благодатей.

Наведені ствердження МекІнтоша і відгук, що його вони знайшли серед американського суспільства, доводять, що американська нація добре усвідомлює всі загрози для її морального здоров'я і державного росту, і що вона поволі, але певно пробуджується з тієї байдужости, в яку її заколисали ідеологи всякого ліберального і „прогресивного" толку. Виступ МекІнтоша свідчить водночас, що американська нація свідома своєї величі і що, пробудившись, вона змете геть всю нечисть, усе сміття, увесь бруд, накидувані на неї пропагандою кремлівської субверсії й агресії.

Безсмертний дух геройства

У суботу 4 грудня ц. р., о год. 4.20 по полудні, за 50 миль на північ від центру Ню Йорку, зударилися на висоті 11.000 стіп два чотиримоторові пасажирські літаки. Той, що летів із Сан Франсіско до Ню Йорку із 58 пасажирами й залогою — встиг приземлитися на міжнародному летовищі ім. Кеннеді в Ню Йорку — з частинно відірваним лівим крилом та іншими пошкодженнями. А літак, який летів з Бостону до Нюарку, зазнав такого важкого пошкодження, що був примушений приземлитися на вузькій смузі поля між горбами. З 56-ох осіб, що знаходились в літаку, 52 врятувались, а між чотирма, що згинули, був і пілот, 42-річний капітан Чарлз Вайт, ветеран другої світової війни.

З оповідань уцілілих і радіотелефонатів пілота можна скласти собі образ поведінки того старшини-летуна, якому довірено безпеку 56-ох осіб. Він не втратив ані на мить холоднокровности. В літаку не діяли гальма. Треба було вийняткового досвіду, щоб підвоззя й кабіна не потрощилися під час приземлення. Пілот раз-у-раз передавав заспокійливі заклики до пасажирів, даючи їм вказівки, як треба поводитись. Потім особисто дбав, щоб без паніки всі пасажири й члени залоги висіли. Сам залишився в уже огорненому полум'ям літаку, з якого не встиг вихопитись. Між чотирма особами, що згинули, тільки одну не можна було розпізнати, настільки знівечене було її тіло. Це був Чарлз Вайт, який мав можливість першим вискочити з машини, але думав тоді не про себе, про свою дружину і трьох дітей, а про пасажирів і залогу, за яких був відповідальний.

У добі, коли протягом кожного триденного „вікенду" гине на американських шляхах кругло пів тисячі осіб, — коли підкинені терористами бомби в Сайґоні вбивають десятки невинних прохожих, — коли суходільні й морські катастрофи рік-річно забирають тисячі жертв, а далекосхідні комуністичні розбишаки цинічно заявляють, що вони „можуть дозволити" собі жертвувати по 10 своїх вояків за одного американського — у цій нашій сумній ері нехтується життям людини й індивідуальними людськими чеснотами. З поступом техніки зростають автоматизація і механізація, щораз більше духових ділянок життя комерціялізується, погоня за добробутом і вигодами вбиває розуміння моральних вартостей. А втім, ніщо не всилі вбити людського духа і прикметних людині чеснот. П'ятикратно поранений сержант, який цілу ніч боронить із жменею вояків обложений ворогами форт, — пожежник, який гине в палаючому будинку, рятуючи невідомих мешканців, — хлопчина, який тоне, кинувшись рятувати потопаючого товариша, — це герої, перед якими треба схилити чола.

Роман Голіян

НАПЕРЕДОДНІ ПРЕЗИДЕНТСЬКИХ ВИБОРІВ У ФРАНЦІЇ

(1)

У минулу неділю 5 грудня відбулися у Франції президентські вибори. У цій кореспонденції, писаній перед виборами, автор правильно передбачив можливість, що де Голля не виберуть у першому голосуванні. Його кореспонденція з'ясовує деякі причини, чому так сталося, і тому стаття не втратила своєї актуальности. — **Редакція.**

Париж. — У цей час, коли пишу ці рядки, лише чотири дні ділить Францію від виборів всенародним голосуванням нового Президента. Чи виберуть знову ген. де Ґолля?

Ще три тижні тому, таке питання могло видаватися абсурдом. Постать де Ґолля прислонювала ще тоді все політичне життя Франції і його нищівна для опозиції перемога не підлягала ніякому сумніву. Бож, з одного боку, де Ґолль солідно підбудований своїми історичними заслугами, що виросли до розмірів героїчної леґенди, а далі безперечними успіхами господарської та устроєвої стабілізації Франції; з другого — аж п'ять контркандидатів, майже невідомих широким масам народу. З одного боку незаперечний престиж і тверда рука в правлінні державою, з другого — опозиція, яка навіть не зуміла об'єднатися, щоб висунути спільного контр - кандидата.

Проте, всупереч усім сподіванням, вже з перших днів виборчої кампанії справа з „розбитою опозицією" виявилася на ділі не такою вже простою. Опозиція вийшла до бою з добре обдуманим пляном, згідно з старою засадою: окремо йти, але спільно вдаряти, з дбайливо розподіленими ролями. В першу чергу йшлося про те, щоб не дати де Ґоллеві здобути в першій рунді абсолютну більшість, тобто 51% всіх голосів. Тому кількість контр - кандидатів не мала для опозиції сутнього значення, навпаки, більше число їх означало для неї корисний поділ пропаґандивних завдань, глибше проникнення у виборчі маси, відповідно до програмового, політичного й соціяльного поділу різних шарів суспільности. Таким чином оминалося конечність ставити перед виборцем дилему вибору між де Ґоллем і лише єдиним кандидатом опозиції щодо якого виборець міг би мати такі застереження, яких не має до кандидата зі свого середовища (наприклад, центрово наставлене селянство чи міщанство до концепції спільного фронту з комуністами).

Це тихе порозуміння різних відламів опозиції знаходить своє потвердження також у відсутності будьяких програмових спорів між всіма 5-ма контркандидатами. Кожний з них пропаґує окремо свою програму в радіо - телевізії, у своїй пресі та у своїх публічних виступах, але вони погоджуються в одному: „Де Ґолль мусить відійти!" У тому напрямі йде також їхня аргументація, яку можна звести до таких основних тверджень: „Де Ґолль зловжив довір'ям політичних партій, що його покликали до влади, і створив режим президентської диктатури, яка не рахується ні з чим поза його власною волею і яка ліквідує весь демократичний устрій Франції. Він безперечно всією душею відданий Франції, але його імперські прагнення провідної ролі Франції в Европі є анахронізмом. Вони не відповідають реальним можливостям в час, коли для тієї ж Европи єдиним рятунком від назріваючої глибокої кризи є господарське, а далі й політичне об'єднання на засадах рівних прав і обов'язків між державами. Самовладна і безконтрольна політика де Ґолля довела до затяжної кризи Спільного Ринку і до фактичного зірвання з НАТО, а тим самим до осамітнення Франції. Наслідком такої політики є критична ситуація французької економіки, зокрема сільського господарства. У внутрішній ділянці надзвичайно коштовна військова політика з практично недоцільною „форс-де-фрап" (силою удару атомової зброї) йде за рахунок розбудови шкіл, шпиталів, мешкань, модернізації промислу, меліораційних та шляхових робіт і т. д. В об'єднаній Европі, якої де Ґолль не хоче, всі тягарі військової оборони були б відповідно розподілені, промислова експансія Франції забезпечена, а тим самим розв'язана проблема заробітних і старечих та інвалідських пенсій".

Все це, очевидно, підбудоване статистикою.

Немає сумніву, що в цих арґументах опозиції багато аґітаційного перебільшення, але в атмосфері генерального наступу це багатьох переконує, тим більше, що контркандидати де Ґолля виявилися конкурентами високої кляси. Для орієнтації подаю їх коротку характеристику за чергою здобутої популярности:

Джан Леканюе, 45 років, селянсько - ремісниче походження, ліценціят філософії, референт Державної Ради, учасник резистансу, посол, пізніше сенатор і голова центрові партії МРП, організатор „демократичного центру", заступник посадника міста Руен. Програмово охоплює інтереси дрібної буржуазії й дрібного міщанства. Демократично - християнський світогляд. Говорить про де Ґолля: „Коли мати діло з де Ґоллем, то треба або підкоритися, або відійти. Де Ґолля треба подивляти за його посвяту для Франції, але не можна погодитися з його політикою. Франція не погоджується з дилемою: „Де Ґолль або хаос". Вона прагне Европи у незалежній співпраці зі своїми альянтами, в першу чергу з Америкою і Англією. Атлантійський Союз мусить спиратися на двох наріжних стовпах — ЗДА і Об'єднаних Державах сфедерованої Европи. Ми створимо нову Францію. Елісейський палац не повинен бути надалі пристановищем макіявельства та містерії, але має бути тереном діялогу". Леканюе називають популярно „французьким Кеннеді".

Мих Килимний

КИТАЙСЬКИЙ ПОДАРУНОК МОСКВІ

Куритиба. — Святкування „Жовтневої революції" в СССР відбулися цього року під шаленим пропаґандивним обстрілом Пейпінґу. Напевно, кремлівським можновладцям не раз темніло в очах, коли читали вони звернення керівників червоного Китаю до Леоніда Брежнєва й Олексія Косиґіна, як і спеціяльну статтю, поширювану через пресову аґенцію „Новий Китай", „про неможливість єдности, коли не знати, хто вороги, а хто друзі". Обидва згадані матеріяли видруковані в головних китайських часописах „Народний День" та „Червоний Прапор", а також різними мовами передані через радіо закордон.

Скажемо лише загальниково про напасті червоних китайців на ЗДА, бо це окрема тема. Ці напасті ідуть з Пейпінґу при кожній нагоді, і в них відчувається просто зоологічна ненависть до всього американського. Здається, пейпінґські ватажки зрозуміли, що не тільки сьогодні, а й в майбутньому годі стати Китаєві поряд ЗДА в справі матеріяльного забезпечення працюючих мас населення. Звідси їхні постійні погрози знищити „американський капіталізм". В розглядуваних нами документах червоні китайці закидають кремлівському проводові „співпрацю" із ЗДА, намагання спільно із ЗДА оволодіти цілим світом, зрадливу політику у вирішенні в'єтнамської проблеми та ін. Але опускаємо всі ці закиди, бо вони виходять поза рямці нашої статті.

Читаючи нові китайські обвинувачення проти керівників партії і уряду СССР, мимоволі пригадуєш собі знане, відоме з-перед десятків років: виступи Леніна проти... російського царського режиму. Хай у змінених формах та обставинах, але по суті в тому ж самому Ленін обвинувачував російський царизм, в чому Мао та його спільники обвинувачують тепер російський комунізм.

У китайських публікаціях чорним по білому написано: „внутрішня та зовнішня політика СССР цілком буржуазна й капіталістична". Сказано виразно, і будь-які докладніші вияснення зайві.

Щодо зовнішньої політики СССР китайці, як згадано вище, говорять про „співпрацю" Москви з Вашинґтоном, а щодо внутрішньої зупиняються на таких моментах:

Кремлівські керівники йдуть, мовляв, слідами Хрущова, пересаджуючи капіталістичну систему до СССР. Вони фаворизують формування нової буржуазії, яка створюється з урядовців та технократії.

В цьому місці китайські провідники „відстали від життя". Їхнє твердження було б правильним в період сталінщини, коли справді в упривілейованому становищі були „совбури" — совєтські буржуї, тобто всілякі відповідальні працівники партійного, державного та торговельного апарату — і безперервно зростала кількість інженерів і техніків, отже технократія. Тепер технократія широко просякла в керівну верству червоної імперії, і її представники стоять навіть на чолі партії (Брежнєв) та держави (Косиґін). Отож, правильніше сказати, витворилась уже нова буржуазія в Совєтському Союзі, з технократами на чолі, закономірно породжена системою державного капіталізму, що прибрав собі назву комунізму.

Червоний Китай чекає та сама „несподіванка". Тепер і там, і головно в СССР та в европейських сателітних країнах вишколюються тисячі китайських інженерів. Пейпінг докладає найбільших зусиль у ділянці індустріялізації. Тим часом комуністична провідна верства тримає нечисленних технічних фахівців „у чорному тілі". Але як довго це триватиме? Молоді китайські інженери поступово пролазять до партії, і згодом, коли фізично відійде Мао Тсе-тунг із своїми підручними, до проводу приступлять найбільш освічені, найбільш досвідчені в справі індустріялізації особи. Отож, неминуче повториться те, що було в СССР, де вже майже на всіх провідних становищах стоять технократи. Але для червоного Китаю це ще в перспективі 15-20 років, сьогодні він ще критикує Совєтський Союз.

Обвинувачуючи московських керівників у продовженні „політики зради", автори пейпінґського звернення конкретно говорять про виступ Косиґіна на пленумі ЦК КПСС у справах промисловости: надання директорам підприємств більших прав у плянуванні, керівництві та розподілі прибутків. Той виступ кваліфікують вони таким реченням: „великий крок на шляху до звироднення соціялістичної системи в СССР".

У своєму зверненні пейпінґські вожді стверджують кількаразово „обуржуазнення" та „декаденцію" совєтського режиму і заявляють, що „принципові, войовничі марксисти - ленінці" не можуть вважати КПСС за „батьківську партію". Тому, коли в СССР не прийде в найближчому часі зміна на краще, то „партії й групи марксо - ленінського характеру радикально відокремлять себе від політичних плянів і від організаційних заходів московських ревізіоністів.".

Врешті, вони одверто заявляють про те, що заініціюють створення нового комуністичного інтернаціоналу.

Таким чином Пейпінґ уже без натяків чи недомовлень, а рішуче, з певністю нахваляється змінити собою Москву в світовому комуністичному русі.

Дуже цікаве місце подибуємо в іншому китайському матеріялі, в згаданій уже статті, поширюваній у різних мовах пресовою аґенцією „Новий Китай". Це місце звучить так (переклад з бразилійського часопису „Естадо де Сан Павльо" з 11 листопада): „Що нас ділить, нас, справжніх марксистів - ленінців, з совєтськими ревізіоністами, це непримиренний антагонізм між пролетаріятом і буржуазією, клясовий антагонізм".

От маєте повторення одного з циклів ленінської „науки" про непримиренний клясовий антагонізм між пролетаріятом і буржуазією в царській Росії, далі — про загострення клясової боротьби і про вибух кривавої пролетарської революції проти буржуазії. Це все Ленін скеровував, повторюємо, проти царської Росії, а тепер це червоні китайці скеровують проти створеної ним совєтської російської імперії, що його іменем і прикриваються. Історія повторюється, але завжди як фарс, за словами Маркса.

Дуже промовистого подарунка вислав Пейпінґ Москві з нагоди 48-ої річниці „великої пролетарської революції".

ПОВНОВЛАСТІ ВЕРХОВНОГО АРХИЄПИСКОПА

Щодо Української Католицької Церкви в Україні Верховний Архиєпископ Кардинал Йосиф Сліпий має всі ті права, що прислуговують патріярхам. Повновласті Верховного Архиєпископа та їх обмеження щодо вірних своєї Церкви чи обряду, які живуть поза межами патріярхату, чи пак архиєпископства, з'ясовує в окремій статті бюлетень зближеного до Верховного Архиєпископа Кардинала Йосифа Сліпого Українського Пресового Бюра „Вісті з Риму" в своєму виданні з 20-го листопада цього року. В цій статті сказано:

„Щодо Української Католицької Церкви в Україні Верховний Архиєпископ як Голова Української Церкви згідно з Декретом про Східні Католицькі Церкви (рішення 10) має патріярхальні повновласті „над усіми єпископами, не виключаючи митрополитів, над клиром і над мирянами своєї території чи свого обряду, згідно з приписами права..." (рішення 7). Окремі права і привілеї має Верховний Архиєпископ як Голова Української Католицької Церкви, як Київсько-Галицький Митрополит, силою Берестейської Унії, які мають бути привернені „по думці старинних традицій кожної Церкви" (рішення 9). Крім цього Верховний Архиєпископ Української Церкви керується відносно своїх властей і привілеїв традиціями Верховних Архиєпископів Православних Церков, бо постать Верховного Архиєпископа нова в Католицькій Церкві, і тому без особливих традицій.

Передбачене нове канонічне право ніяк не зможе обмежити повновластей Верховного Архиєпископа Української Церкви, запевнених уже рішеннями Вселенського Собору, в яких ясно сказано, що „те, що сказано про Патріярхів, є теж важне, по приписам права, і про Верховних Архиєпископів" (рішення 10); ні не зможе обмежити привілеїв Української Церкви, ґарантованих Берестейською Унією; як також не зможе брати під уваґу права і привілеї, що їх мають Верховні Архиєпископи Православних Церков, бо якраз Собор торжественно заявляє, що ніяк не хоче обмежити прав і привілеїв східніх Патріярхів, і тим самим Верховних Архиєпископів; навпаки, „Священний Собор постановляє, щоб їхні права і привілеї були привернені по думці старинних традицій кожної Церкви, і по думці рішень Вселенських Соборів. А ці права і привілеї є саме ті, що мали силу в час єдности Сходу і Заходу, хоч і треба їх дещо пристосувати до нинішніх обставин" (рішення 9).

Щодо Української Церкви поза межами України, то вона на підставі Декрету про Східні Католицькі Церкви залежить від Верховного Архиєпископа, хоч з одним важливим обмеженням. Згаданий Соборовий Декрет дає Патріярхам з їхніми Синодами, і паралельно Верховним Архиєпископам, повновласть „включно з правом створення єпархій та іменування єпископів свого обряду в межах патріярхальної території" (рішення 9). Патріярхальною територією треба вважати географічно-історичні межі поселення вірних даної Церкви, незалежно від політичних границь поодиноких держав.

Однак поза межами патріярхату, чи пак архиєпископства, поставлення ієрарха даного обряду згідно з соборовим рішенням має відбутись властю Апостольського Престолу, але і тоді „він по приписам права залишається приєднаний до ієрархії патріярхату", чи пак архиєпископства (рішення 7). Це приєднання до патріярхату пояснюється бажанням Католицької Церкви, „щоб залишились цілі й ненарушені традиції кожної поодинокої Церкви або обряду" (рішення 2) і поза межами патріярхальної чи архиєпископської території.

Так само для Літургічної однообразовости даної Церкви чи обряду Соборовий Декрет про Східні Католицькі Церкви застерігає Патріярхові разом зі Синодом або Вищій Владі разом з Радою Ієрархів кожної Церкви „право управильнювати вживання мов у священних літургічних діях, як також право, за повідомленням Апостольського Престолу, потверджувати переклади текстів на народну мову" (рішення 23).

Крім обмеження повновласти східніх Патріярхів, і тим самим Верховних Архиєпископів, над вірними своєї Церкви чи обряду, що живуть поза межами патріярхату, чи пак архиєпископства, щодо встановлення єпископа свого обряду у даній країні, відносно всіх інших літургічно-обрядових справ треба застосувати до повновластей Патріярха чи Верховного Архиєпископа принцип Соборового Декрету про Пастирський Уряд Єпископів відносно повновластей Єпископа Ординарія у своїй єпархії (рішення 8), тобто Патріярхи і Верховні Архиєпископи мають таку повновласть поза межами патріярхату чи архиєпископства, яка їм потрібна, „щоб залишились цілі й ненарушені традиції кожної поодинокої Церкви чи обряду" (Декрет про Східні Католицькі Церкви, рішення 2), а суддею в цьому є сам Патріярх чи Верховний Архиєпископ зі своїм Синодом.

У виду того Український Католицький Єпископат правно перейшов на патріярхальний устрій".

о. Іриней Готра, ЧСВВ

ПОВОРОТ МИТРОПОЛИТА КИР АНДРЕЯ ШЕПТИЦЬКОГО ІЗ ЗАСЛАННЯ

(Спогад його особистого секретаря)

Впр. о. Іриней Готра, ЧСВВ, що перебуває тепер у монастирі оо. Василіян у Глен Ков, Лонг Айленд, був особистим секретарем Митрополита Андрея Шептицького в 1917 році, себто по звільненні його з російської тюрми. У тому характері впр. о. Іриней супроводив Митрополита у його поворотній дорозі з російської неволі до рідного краю.

Ці спогади друкується як історичний причинок до біографії Слуги Божого в столітній ювілей з дня його народження (1865 — 1965).

Редакція.

(1)

Рік 1915-ий, рік найбільшого розпалу війни. Як швидко російські війська зайняли майже цілу Галичину, зайшли далеко поза Перемишль, так само швидко почали відступати. Відступаючи, виводили з собою молодих людей, щоб їх не забрали до австрійської армії. І так я із своїм товаришем, що також був студентом богословія, опинився між полоненими австрійцями, німцями та цивільним населенням, що їх гнали, як отару, за Збруч, в Росію.

У Києві нас усіх стали розділювати, військових осібно і цивільних осібно. Мене залишили в Києві, а полонених погнали вглиб Росії. Лише тоді поспитали, хто я і за що мене арештували, а коли не знайшли нічого такого, за що могли б обвинуватити, інтернували мене. Не міг я нікуди виїхати з Києва і мусів кожного тижня являтися в поліції.

Замешкав я при вул. Великій Васильківській, на приходстві римо - католицького костелу, парохом якого був тоді о. Жміґродський, у катехити гімназії о. Івана Шафранського, великого прихильника Греко - Католицької Церкви. У нього довідався про адресу Митрополита Кир Андрея, і тоді почав з ним переписку. На кожного мого листа отримував відповідь на поштівці. Не цікаві були мої листи, бо і що ж я міг написати? От, звичайно, про те, як живеться на засланні, далеко від своїх, про тугу за товаришами, за перерваними студіями, про непевність завтрішнього дня. На свої жалі отримував слова потіхи з архиєрейським благословенством.

Настав рік 1917-ий. Революція в Росії, а з нею свобода всім народам, що їх гнобила Москва. Користаючи з свободи, поїхав я в село Токарівка, Слобідського повіту на Київщині, і там прийняв посаду виховника дітей - сиріт, що були під опікою своєї бабуні. Недовго був я на тій посаді, бо наші отці дали мені знати, що Митрополит Кир Андрей у Києві і випадало б, щоб я, як Василіянин, привітав Митрополита, що є також членом цього Чину. Довго не надумуючись, зараз на другий день виїхав.

У Києві сказали мені отці, що вони вибрали мене на товариша подорожі для Митрополита, який окружною дорогою, через невтральні держави, вибирається до Львова. Я дуже радо згодився на цю пропозицію і відразу пішов до Митрополита.

Митрополит мешкав тоді на приходстві римо-католицької парафії св. Олександра при вул. Олександрівській. Переступивши поріг комнати, я перестрашився, бо побачив перед собою тільки тінь колишнього Митрополита — кістяк, вкритий шкірою, а на ньому обвисла монаша одежа; очі запалі, лице сухе, витягнене.

— Що сталося з вами, Ексцеленціє? — питаю. Чи це наслідки тюрми?

— Ні, — відповів Митрополит, — я тяжко захворів у Петрограді на запалення легенів, так що ледве ратували мене від смерти. Але тепер уже все добре, зачинаю приходити до себе. Хочу забрати тебе з собою, поможеш мені під час подорожі, бо в мене ще нема сили. Не набирай з собою багато речей, тільки найконечніше, бо мусиш узяти мою валізку.

— Добре, — кажу, — дуже радо.

На прощання сказав мені Митрополит:

— Будеш моїм особистим секретарем.

За кілька днів по цій розмові я виїхав з Митрополитом на Поділля, в Бершаду, до його брата, графа Олександра Шептицького.

Того самого дня, коли ми приїхали до Бершади, православні священики в числі приблизно 40 осіб відбували свій деканальний соборчик. Вони вже роз'їздилися, але, довідавшись про приїзд Митрополита, запросили його до себе.

Коли ми ввійшли до залі, де відбувався соборчик, усі священики встали із своїх місць і заспівали „Ангел вопіяше", бо це було по Великодні. Потім попросили Митрополита зайняти чільне місце і відразу почали розмову на релігійні теми, яка тривала довший час.

Читайте українські книжки і газети, бо часто читання веде до просвіти, а просвіта — це сила

Степан Куропась

ШИКАГОВСЬКА ХРОНІКА

Українська дільниця біля катедри св. о. Миколая випорожнюється з українців. І хоч поляки в тому ж районі збудували костел коштом двох і півмільйона долярів і держаться там сильно, українці тікають на захід і північ. Одно перевозове українське підприємство вивозить тижнево по чотири родини з тої української території, яку заповняють американці еспанської крови. Куди ж їдуть українці? Залежить від їх фінансової спроможности. Купують доми аж в Глен-Елин, Кристал Лейк, Парк Рідж і Дісплейнс. Деякі купують апартаменти в 40-поверхових хмародерах над озером Мишиґен. Їм не треба трави і праці коло неї. Але є й любителі природи, що в поті чола працюють біля травників, садочків і городів з городиною. За одного доляра можна було літом купити бушель помідорів, але вони не такі смачні, як з власного города, — кажуть вони. Але за 2-3 роки перестануть і вони задармо біля городів працювати. Деякі з наших емеритів мандрують до Флориди і Каліфорнії, навіть до Голливуду. Та довго в Голливуді їм не бути, бо жити з готівки важко, тому вони ще вернуться до Шикаґо. Ті з вічним ревматизмом, що переходить з коліна в коліно, з рамени на рам'я, шукають рятунку в купелях і масажах в Гат Спрінґс Аркансо, бо в Шикаґо не то ходити але й спати атретизм не дає. І доки вони купаються, недуга зникає а з поворотом до Шикаґо, вертаються і їхні ревматичні болі. Товариство емеритів, яке очолює пані Головата, носиться з думкою намовити УНСоюз закупити в Гат Спрінґс окремий дім для лікування хворих на ревматизм. Що в цій справі може УНСоюз зробити, я мав доклад на зборах емеритів 10 листопада.

Літаючі козаки дістали вже свої „крила". Один з них Степан Олек, що водбав про тризуб на їх рукавах і літаках, дістав по 11 місяцях вишколу відпустку. З тієї нагоди його і його батьків Миколи і Гелени Олек приятелі влаштували в його честь „обід" в ресторані „Блек Стір". Під час спільної вечері, промов і жартів ми довідалися, що вишкіл одного летуна джетів коштує 280.000 дол. Школа в Тексасі, де літаючі козаки дістали крила, видала з нагоди закінчення вишколу окрему програмову книжку, яка до половини є заповнена історією про тризуб і його війну в обороні західньої цивілізації. Всі відділи УНСоюзу, що спонзорували видання річника, вичислені в книзі включно до Головної Канцелярії. І українські церкви дістали подяку за поміч. Книжка є гідним пам'ятником не лише для кадетів, що дістали крила і рангу ляйтенантів, але й для розголосу українського імени. Тостмайстром вечора був гол. контролер Петро Пуцило. Присутніми були теж головні урядовці Мирон Куропась, Іван Іванчук і Гелен Олек та обл. орг. В. Гірняк.

Роковини смерти полк. Мельника відзначено в нас 31 жовтня. Панахиди в соборі св. Володимира і катедрі св. о. Миколая попередили Святочні Сходини з військовим апелем. Всі вояцькі клітини нашої громади взяли в урочистостях участь. Представник УСС Антін Артимович і дивізізії В. Рихтицький зложили вінець у стіп портрету. Коротку промову мав інж. Ст. Куропась.

Свято Покрови в нашій громаді ніхто не святкував. Колись групи односельчан, у селах яких були на Покрову празники, відзначали це свято. З приходом нової еміґрації Покрова віджила. Гарну традицію празника Покрови відзначають кубанські козаки. В розмові зі союзовцем Тарасенком я довідався, що кубанці, де б вони не жили, святочно шанують Покрову Божої Матері. І в Шикаґо на Покрову кубанці до роботи не йдуть, бо празнують.

Язва титулів і ранг шириться в нашому місті. Люди, які приїхали сюди хорунжими і четарями, стають майорами а то й полковниками. І хоч армії в нас нема, люди авансують. Те саме з титулами. Не говорю вже про директорів, бо на цей титул не треба екзаменів. Але родяться інженери з нічого, без школи, без іспитів. Звичайно ніхто таких титулярних інженерів і докторів не переслідує, можуть собі в Америці чіпляти титули, ніхто їх не спитає, чи мають диплом. Але навіщо їм титули?

Краще роблять сивоголові громадяни, які вірять у правопорядок. Вони їдуть до Европи, захищають якусь працю і промуються на докторів. Вернувшися голосять, що вони вже доктори філософії. Це нікому не шкодить, але й не помагає!

Однорічний ювілей 395-го відділу УНСоюзу в малому мальовничому містечку Палатейн відзначила громада і членство Святочними Сходинами. Запросили й мене, а я ще гол. контр. І. Іванчука. Приїхали теж гол. контр. П. Пуцило і голова Окружного Комітету Микола Олек, який привіз з собою свою маму, яка приїхала з Клівленду його відвідати.

Перший раз побачив я нову церкву, збудовану членом парохії і предсідником відділу Петриком. Гарна будівля зі жовтої цеглі з домом молитви і просторою залею в підвалі. Парохія і громада молоді ще, але пляни мають великі. Хочуть колись будувати ще Народний Дім. Палатайн, 30 миль від Шикаґо, це багате місто, де проживали в мирі фармери і бизнесмени. Цей мир і рай нарушила 2-а війна, місто розбудовується, новий промисл ще більше збагачує місто.

В домі предсідника відділу мали ми обід з членством відділу. Окремий стіл мали діти. Відділ має ім'я Шептицького, складається з членів, які походять від Донбасу по Перемишль. Предсідник Петрик, дивізійник, як теж секр. Рудавський. Александер Хованець, б. адьютант ген. Науменка, козацьку формацію якого англійці видали російським комуністам. Були там теж члени Союзу Визволення України. Діти виконали програму. Богдан Рудавський мав скрипкове сольо і деклямував вірш Р. Завадовича „І-ий Листопад".

Не обійшлося без промов. Атракцією обіду було слово організатора відділу Петра Пуцила. Свою нагороду (комісове) в сумі 350 дол. він передав на обіді предсідникові на потреби відділу. Пані д-р Рудавська з Бачинських, що недавно нострифікувала свій диплом ветлікаря, і задумує відкрити клініку в місті Воканда, зайнялася обідом, а господиня дому пані Петрик дбала про добру обслугу і харчі.

Кооперативне Свято получене з бенкетом влаштувала Кредитова Спілка „Самопоміч". Вступне слово мав д-р А. Перегінець, а програмову промову гість з Клівленду д-р М. Тимків, директор щадниці Парма. Він поділив нас на дві групи — консерватів і лібералів — на тих, що щадять, а відтак купують, і на тих, що купують, а відтак щадять, щоб сплачувати борги. Інтересна доповідь подбала про духову розвагу для 300 людей, які прийшли до залі катедри св. Миколая на цю кооперативну імпрезу. Панель про господарські досягнення українських підприємців громадян Шикаґа Сербина, Сокологорського і Сенчишака перевів д-р Ілля Мула. Отець декан Білецький, парох собору св. Володимира і отці катедри св. Миколая, монс. Леськів, о. Свищук і о. Корчинський взяли участь в імпрезі, яку закрив пред. Роман Мицик.

В ШИКАҐО УТВОРЕНО КОНВЕНЦІЙНИЙ КОМІТЕТ УНСОЮЗУ

(Закінчення зі стор. 1-ої)

конвенцій. Промовляли: пп. С. Куропась, В. Бережан, М. Куропась, М. Сенчишак, адв. Р. Смук, В. Фединський, І. Красник, М. Ольшанський, В. Іващук, голова округи М. Олек, Е. Дзюбинський, Л. Боднар і В. Ничай, та оба члени Екзекутиви УНСоюзу. В дискусії відмічено потребу пов'язати програму конвенції з 50-річчям смерти Івана Франка; участь у конвенції репрезентантів американського уряду, посадника міста й українських церковних та громадських достойників; потребу зацікавити конвенцією та УНСоюзом місцеву американську пресу; видання конвенційної пам'ятної книги зі списком та світлинами всіх делеґатів; бенкету з відповідною програмою й чимало інших справ. Про організаційні справи говорив гол. секретар Я. Падох. Він з'ясував стан УНСоюзу та зокрема шикагівської округи й відмітив потребу збільшити її активність в цім останнім місяці в році, якщо вона має зберегти за собою минулорічне першенство в кампанії за розбудову УНСоюзу. Місцева округа ряд років давала іншим округам добрий приклад активности й її ріст не мав рівного поміж іншими 32 округами. Але в цім важливім передконвенційнім році, в якому метою є наблизити УНСоюз до 100,000 членства, шикагівська округа несподівано знайшлася позаду Філядельфії, не виконавши свого завдання. В дальшому доповідач порушив ряд організаційних справ та вказав шлях до повної реалізації завдань, намічених на цей рік, зокрема ж через поширення нових грамот, підвищення висоти забезпечення членів тощо. Після загальної наради відбулося засідання комісії, яку збори обрали для встановлення конвенційного комітету та обсади проводу його комісій. В цій нараді взяли участь згадані шість головних урядовців, члени екзекутиви УНСоюзу і Окружного Комітету в особах пп. М. Олека, Т. Носієвича, Е. Дзюбинського і М. Рошка, та пп. І. Михальцевич, Л. Боднар і М. Сенчишак. На засіданні 5-го грудня прийнято пропозицію гол. предсідника утворити десять комісій конвенційного комітету та обрано за спільним порозумінням провід того комітету і його комісій. Конвенційний Комітет УНСоюзу очолили: інж. Ст. Куропась — голова, проф. Іван Михальцевич і інж. Лев Боднар — містоголови, Теодозій Носієвич та Вернард Корчинський — секретарі. До проводу комісій обрано: Реєстрації й приміщень; Тарас Шпікула — голова, Степан Паньків — містоголова; Комісія промовців і почесних гостей: дир. Петро Пуцило — голова, адв. Михайло Гінко — м. голова; Комісія бенкету: — Іван Іванчук — голова, інж. Мирон Гриневич — м. голова; Комісія пам'ятної конвенційної книги: Олена Олек — голова, Микола Косарчин — м. голова; Імпрезова (суспільної активности) комісія; проф. Мирон Куропась — голова, Петро Куліш — м. голова; Пресова комісія: мгр. Володимир Ничай — голова, Микола Лаба — м. голова; Комісія зв'язків: Микола Олек — голова, Микола Сенчишак — м. голова; Комісія концерту: інж. Степан Голяш — голова, інж. Володимир Бережан — м. голова; Спортова комісія: проф. Іван Красник — голова, ред. Роман Дубляниця — м. голова; та Жіноча комісія: Ольга Козак — голова, Марія Яцків — м. голова. Після встановлення проводу комісій будуть дібрані їх члени. Як комітет так і всі його комісії працюватимуть в тісному зв'язку з Екзекутивою та з Головною канцелярією УНСоюзу.

УСК і „Тризуб" гратимуть в Атлантик Ситі

В наступну неділю, 12-го грудня, відбудуться перші Футбольні змагання в Конвенційній Залі міста Атлантик Ситі, славної із конвенцій перед президентськими виборами та з конкурсів краси, що їх влаштовують щорічно у цій просторій залі. Першими футбольними дружинами, які виступлять до змагань на вкритій муравою площі — грищу в цій залі, буде дружина УСК-у Ню Йорк, теперішнього чемпіона футболу і володаря Чаші ЗДА та славна з трьох ранішних чемпіонатів країни у змаганнях за Чашу ЗДА дружина філядельфійського „Тризуба". Обидві дружини виступлять у своїх найкращих повних складах на залі, яка поміщує 10,000 глядачів. Початок змагань визначений на 4-ту годину по полудні. Спонзором цих перших змагань у Конвенційній Залі, яка дає можність проводити футбольні зустрічі у повних складах по одинадцять змагунів, є броварська фірма Шмідта з Філядельфії.

„НЕКАСОВИЙ ПАСАЖИР"

Якщо котрийсь водій автобусу у Радомишлі на Житомирщині побачить на зупинці зграйку школярів, миттю переключає з третьої на четверту швидкість. Та провулками та вуличками, та поза селом, тільки курява шляхом стелиться...

Чому ж автобуси тікають від дітей? Чому близько сорок учнів села Гута Забілоцька ідуть пішки до школи в Радомишль понад 10 кілометрів, та ще й ліском? — Запитує М. Затонський у „Радянській Україні" 11-го листопаду.

Школяр — „пасажир некасовий". Нам даво плян... А діти до цього пляну нічого не додають, — кажуть водії.

ПРЕСОВИЙ ФОНД „СВОБОДИ"

На цьому місці друкуємо імена тих ВШ. Громадян, що надіслали свою добровільну доплату до передплати та свою пожертву на фонд „Свободи" та її видань: англомовного „Українського Тижневика" і дитячого журналу „Веселка", і потверджуємо з подякою висоту одержаної суми.

Список ч. 3.

Стефан Двоак, Маріон	10.00
Софія Іванків, Лос Анджелес	10.00
Др. Роман Смик, Ковл	10.00
І. Швець Аллентавн	10.00
Др. М. Дицьо, Левістон	6.00
О. Підгайний, Ню Йорк	5.10
В. Базарко, Лейквуд	5.00
Я. Ковалишин, Джерзи С.	5.00
В. Комар, Н. Йорк	5.00
Др. О. Лебедович, Лапір	5.00
А. Медвідь, Войомінг	5.00
Евстахій Мінчак, Честер	5.00
П. Машталяр, Варвік	5.00
М. Мирошок, Гемтрек	5.00
Др. М. Наболотний, Окові	5.00
М. Оленяк, Шорт Гіл	5.00
Тов. Студ. Теол. Бруклин	5.00
Др. Анна Хоркава, Ньюарк	5.00
Іван Швець, Аллентовн	5.00
В. Шеремета, Дітройт	5.00
Осип Куцінак, Чікаго	4.00
Іван Медріч, Янгстаун	4.00
Іван Околь, Йонкерс	3.70
М. Кролік, Брумел	3.60
Микола Водель, Чікаго	3.00
Микола Борис, Мейпелвуд	3.00
Я. Н. Гелета, Каледж Парк	3.00
Іван Дайк, Спрінгвілл	3.00
А. Захарків, Балтіморе	3.00
Стефан Карпа, Гіллсайд	3.00
Др. К. Костів, Торонто	3.00
Григорій Кук, Асторія	3.00
М. Олійник, Алтуна	3.00
М. Турянський, Вест Іслін	3.00
Віктор Шимбал, Детройт	3.00
Д. Яремко, Кенсас Сіті	3.00
Микола Ярош, Торонто	3.00
Андрій Ясний, Бронкс	3.00
О. Безкоровайний, Еленвіл	2.00
Марія Береза, Елмгурст	2.00
Віктор Бих, Бруклин	2.00
Іван Галій, Лівінгстон	2.00
Евген Власевич, Роселл	2.00
Іван Голій, Лівінгстон	2.00
М. Гудзоватий, Рочестер	2.00
Дмитро Гудич, Чікаго	2.00
М. Заплітний, Бруклин	2.00
Дмитро Карчок, Вілінг	2.00
В. Кий, Честер	2.00
Іван Козак, С. Бенд	2.00
Анна Коцан, Осл Сіті	2.00
Іван Кривий, Дітройт	2.00
Юрій Кух, Джерзи Сіті	2.00
А. Маланяк, Дітрост	2.00
С. Ладамай, Фервю	2.00
Іван Останчук, Чікаго	2.00

О. Пирожинська, Бруклин	2.00
С. Подольський, Асторія	2.00
Т. Семаківський, Грес В.	2.00
О. Семчишин, Ню Йорк	2.00
Микола Тиро, Гемтрек	2.00
І. Чісбі, Чікаго	2.00
Осип Ярема, Плейнфілд	2.00
М. Кавка, Клівленд	1.30
Михайло Бабій, Рочестер	1.00
Петро Байко, Парма	1.00
Олекса Білус, Бронкс	1.00
Марія Бурній, Петерсон	1.00
Д. Василькевич, Геранд	1.00
Петро Вітенко, Вілінг	1.00
В. Гаврилів, Ірі	1.00
Іван Грабар, Джерзи Сіті	1.00
Симон Геруя, Бронкс	1.00
А. Дарилюк, Гартфорд	1.00
Микола Демчер, Пацвіл	1.00
Н. Ільків, Елизабет	1.00
М. Жох, Клівленд	1.00
І. Забитовський, Гартфорд	1.00
Теодор Загурак, Елизабет	1.00
Павло Зонкевич, Толідо	1.00
Гнат Коваль, Брічтон	1.00
О. Ковалевський, П. Амбой	1.00
Д. Козак, Балтіморе	1.00
Д. Лимар, Бродарін-Кал.	1.00
О. Н. Литвиківський, Милвіл	1.00
Ф. Лукіянович, Філадельфія	1.00
П. Мелен, Джерзи Сіті	1.00
П. Митрисак, Гомер Сіті	1.00
Д. Михайло, Боффало	1.00
Др. М. Мичковський, Клівленд	1.00
Н. Н. Йонкерс	1.00
Василь Новак, Честер	1.00
С. Палидик, Йонкерс	1.00
Г. Плотиця, Тонаванда	1.00
М. Попадюк, Рарітан	1.00
І. Пригода, Вунсакет	1.00
П. Решетник, Денвер	1.00
М. Рудик, Ню Йорк	1.00
Г. Салюк, Джерзи Сіті	1.00
П. Середенська, Бродальбін	1.00
Марія Сосяк, Йонкерс	1.00
О. Старко, Детройт	1.00
О. Старко, Дітройт	1.00
С. Таратуцька, Йонкерс	1.00
П. Тіцький, Перт Амбой	1.00
М. Чорнодольський, Бронкс	1.00
М. Шайняк, Фенікс	1.00
М. Шалдра, Джерзи Сіті	1.00
М. Шнилька, П. Амбой	1.00
П. Юзьвяк, Потакет	1.00
П. Ярема, Ню Кестл	1.00

✝

Повідомляємо Рідних, Друзів і Знайомих, що в суботу, дня 11-го грудня 1965 року відбудеться ПЕРЕНЕСЕННЯ ТЛІННИХ ОСТАНКІВ

бл. п. ІРЕНИ з ПАЛАМАРЧУКІВ ПИЗЮР

із цвинтаря Воскресения в місті St. Louis, Mo. на цвинтар св. Андрея коло Церкви-Пам'ятника у South Bound Brook, N.J.
Початок ЗАУПОКІЙНИХ БОГОСЛУЖЕНЬ на цвинтарі св. Андрея о год. 11-ій ранку.
ЄВГЕН ПИЗЮР — муж
МАКСИМ — син
ОМЕЛЯНА і МИХАЙЛО ЦЯПКИ — тета і вуйко з дітьми: ОРЕСТ з дружиною ЛІДІЄЮ та УЛЯНА з мужем БОРИСОМ ГЛИНСЬКИМ

✝

Ділимося сумною вісткою з Рідними і Знайомими, що дня 30 листопада 1965 р. несподівано відійшла від нас на 42-му році життя

бл. п. МИРОСЛАВА з ІВАСЬКІВ БАЙРАК

довголітня учителька Рідної Школи міста Лондону, Канада і села Кунчинець на Рідних Землях.
Горем прибиті:
чоловік — о. МИРОСЛАВ БАЙРАК зі сином АНДРІЄМ
мати — ТЕКЛЯ ІВАСЬКІВ
брати — інж. АРКАДІЙ ІВАСЬКІВ з дружиною СТЕФАНІЄЮ і дітьми
інж. ЛЮБОМИР ІВАСЬКІВ з дружиною МАРІЄЮ
сестра — ІЗИДОРА ДОБРЯНСЬКА з чоловіком ІВАНОМ і сином ОЛЕКСАНДРОМ

В ПЕРШУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ нашого Дорогого і Незабутнього МУЖА, ВАТЬКА і ДІДУСЯ

ІВАНА СОРОКОВСЬКОГО

буде відслужена
ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА
о. БОГДАНОМ СМИКОМ,
в українській католицькій церкві
СВ. ВОЛОДИМИРА ВЕЛИКОГО в ЮТИКА, Н. Й.
в суботу, 11 грудня 1965 р.
о год. 9-ій рано
на яку сердечно запрошуємо Приятелів і Знайомих.
МАРІЯ СОРОКОВСЬКА — дружина
АННА МЕЛЬНИК — дочка
ЙОСИФ і МІЛТОН — сини
та осьмеро внуків

В 4-ту РІЧНИЦЮ СМЕРТИ нашого Незабутнього СИНА, ЧОЛОВІКА і БАТЬКА

БОГДАНА КАРПЕВИЧА

буде відправлене
ПОМИНАЛЬНЕ БОГОСЛУЖЕННЯ З ПАНАХИДОЮ
в суботу, 11-го грудня 1965 р.
о год. 9-ій рано
в ЦЕРКВІ св. ЮРА при Іст 7-ій вул. в НЮ ЙОРКУ, про що повідомляє
РІДНЯ

З Різдвом Христовим довкола світу

Святкують його християнські народи торжественно, з любов'ю і вірою, але кожний на свій спосіб. У Шикаго, в музеї науки і промислу кожного року (саме тепер 25-ліття) американці влаштовують різдвяну імпрезу „З Різдвом довкола світу", щоб показати молодому поколінню те, що внесли чужинецькі різдв'яні звичаї в скарбницю американської традиції. Всім нам відомо, що найторжественніше святкується Різдво Христове на Україні. Прегарний, настроєвий Свят-Вечір з традиційними, дванадцятьма стравами, в куті дідух, на землі солома, а сіно під скатертю, колядники, ялинка, чудові різдвяні звичаї і прегарні колядки, — це чар і краса нашої землі і рідного обряду. І хоч там, на рідних землях, заборонено тепер виявляти назовні любов до Бога, та живе вона в серцях мільйонів людей, що з тугою чекають хвилини, — щоб вільно заспівати „Слава во Вишнім Богу, а на землі мир . . ."

Проте, не зважаючи на всю тугу і біль, серця українців у всьому вільному світі, і на рідних землях і на вигнанні, в день Різдва Христового сповняються глибокою вірою, що пропаде царства червоного Ірода і під радісний гомін дзвонів об'єднається вся Україна у звеличуванні народженого Ісуса, що з Ним оживе Божа Правда і Воля в Україні.

З такою вірою і надією членкині 22-го Відділу Союзу Українок кожного року беруть активну участь у міжнародніх святкуваннях „З Різдвом довкола світу" в американському „Музею науки і промислу", — там познайомлють чужинців з нашими багатими різдвяними звичаями та колядками чи хороводами, що їх подають в мистецькому виконанні наші хори та балетні групи молодечих організацій. Крім цього наші членкині прибирають розкішно ялинку, яка звертає на себе увагу чужинців прикрасами в українському стилі, виконаними членкинями нашого Відділу.

Наш Відділ своєю участю в цій кожнорічній міжнародній імпрезі старається ширити правду про Україну, про її культуру, стародавню традицію та звичаї, при чому все і всюди інформує чужинецький світ, що ми є окрема нація, а не частина Росії, як звикли нас „величати" в західньому світі.

Цього року, як бачимо в програмці, поданій Музеєм, „Український День" відбудеться в четвер 9-го грудня 1965 р. По полудні о год. 2-ій — програма у виконанні дітей школи св. о. Миколая під кер. Препод. Сестер, — а вечором о год. 8-ій програма зорганізована 22-гим ВідділомСУА. В цій програмі виступить мішаний хор „Сурма" під мист. кер. проф. І. Трухлого, а балетний ансамбль ОДУМ під мист. кер. п. М. Осовського виведе кілька народніх танків. Програму попередить вечеря з українськими традиційними стравами.

Програмою вечора СУА о год. 8-ій проводитиме п. Анна Васильовська, довголітня і незаступима в нашому Відділі референтка зв'язків, яка своєю участю у різних конвенціях американських жіночих організацій чи виступами в телевізії обзнайомлює чужинців з нашими змаганнями, використовуючи кожну хвилину, щоб підкреслити боротьбу України за свободу.

Віримо, що праця нашого 22-го Відділу СУА в Шикаго і тим разом увінчається успіхом, як це бувало минулими роками.

Р. Т.

СПОРТ

„ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ" — МАДЯРСЬКИЙ СК 4:0

Нюарк, 28-го листопада. — Футбольна дружина „Ч. Січі" продовжила цією своєю перемогою серію своїх виграних до восьми, з яких сім були перемогами в мистецьких грах Американської Футбольної Ліґи. Згідно із сподіваннями, мадяри в Ню Бронсвіку змагались у цій зустрічі із традиційною вже в них дозою завзяття. Однак вони не могли встоятись проти сильніших січовиків. Повних 29 хвилин гості обороняли завзято своїх воріт із чималим успіхом. Щойно 30-та хвилина принесла перші ворота для „Ч. Січі", що їх стрілив В. Німерчинський з прецизійної подачі В. Чижовича. Мадяри грали першу півгру проти вітру і старалися вдержати низький вислід в надії, що друга півгра принесе їм успіхи за поміччю вітру. Гостям пощастило закінчити половину з вислідом 0:1, але сподівання на „союзника" — вітер не оправдалися після перерви. „Ч. Січ" була тоді значно кращою дружиною, доказом чого був ряд нагод, в яких січовики здобули троє воріт. На 55-ій хвилині В. Чижович стрілив другі ворота з подачі В. Німерчинського, дві хвилини пізніше цей самий Чижович викінчив стрілом у сітку акцію Снилик — Німерчинський, а на 62-ій хвилині Чайка здобув притомним стрілом із заграння Каздоба — Снилик четверті і останні ворота змагань.

Футболісти „Ч. Січі" вдоволили своїх симпатиків гарною і чистою грою, якою, треба признати, відзначалися теж змагуни мадярської дружини гостей. — Склад „Ч. Січі": Юрків (Махник), Саварин — Савицький, Каздоба — Павлишин — М. Німерчинський, Чайка — Снилик — В. Німерчинський — Чижович — Понось, Рада, Попович і Сольчаник.

О. Твардовський

Традиція і святочний стіл

Що їсти та що пити при Різдвяному столі, справа не так нашого особистого смаку, а більше традиції — цього що ми чи наші батьки привезли сюди із „Старого Краю".

Кожному пригадується, як в холодні дні Різдва добре було випити „щось гарячого", тобто пригріту горілку заварену на меду, корінням або просто на перці.

Західний світ, включно з Америкою, має інший смак на напитки, як цей на якому ми виросли, але цю традицію знаменито підтримує Польща, де виробляються напитки точно так само як одно чи два покоління тому назад.

Велика імпортова фірма Park, Benziger & Co., Inc. в Ню Йорку подбала про це, щоби на ці свята Ви мали все це, до чого традиційно звикли. Оголошення реклямові цеї фірми дають Вам перелік усіх цих знаменитих напоїв. Користайте і домагайтеся їх у цьому святочному сезоні. **Огол.**

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

СУБОТА, 11-ГО ГРУДНЯ 1965 Р.

ЛІНДЕН, Н. Дж. Річні збори Т-ва ім. І. Франка — 306-ий Відділ о год. 7:30 веч. де звичайно в С. Берези. Проситься членів прибути, бо є важні справи. Буде вибір нової управи на 1966 р. та звіт з діяльности. — С. Береза, предс., Б. Креховський, кас., А. Андрійців, секр.

БРУКЛИН, Н. Й. Річні збори Т-ва Запор. Січ — 325 Відд. в УНДомі, 216 Grand St. о год. 8-ій веч. Всі члени повинні бути присутні, тому, що буде вибір управи. — В. Клавсник, пред., В. Чупа, фін. секр.

ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. Дж. Місячні збори Б-ва св. І. Хрестителя — 270 Відд. о год. 7:30 веч. в УНДомі при 90-96 Фліт вул і Оклад Аве. Проситься довжників ще цього року вирівняти свої вкладки. На зборах визначиться день на скликання річних зборів. — А. Шаран, М. Баран, С. Островський, секр.

ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Дарахівщина — 275 Відд. о год. 7-ій веч. Це останні збори в тому році, тому прошу вирівняти свої залеглі вкладки. — В. Юрків, секр.

НЮАРК, Н. Дж. Загальні збори 219 Відд. ім. М. Грушевського о год. 7:30 веч. в церковній залі при церкві св. Вознесіння при 675 So. 19th St. Проситься всіх членів прийти на збори, бо є важні справи до полагодження, а також буде вибір нової управи Відділу на 1966 р. — о. М. Харіщак, гол., М. Юров, секр.

АМБРІДЖ, Па. Місячні збори 161 Відд. Б-ва св. Василія о год. 7 веч. в клюбовій залі. На порядку: вибір управи на 1966 р. Проситься членство прибути. — П. Роновський, мол., секр.

НЕДІЛЯ, 12-го ГРУДНЯ 1965 Р.

МЕНВИЛ, Н. Дж. Місячні збори Т-ва ім. Т. Шевченка — 349 Відд. о год. 2-ій по пол. в домі М. і С. Габерів при вул. Вашингтона в Менвил, Н. Дж. — І. Гнідь, секр.

ТОЛІДО, Огайо. Річні загальні збори Б-ва св. о. Николая — 167 Відд. в год. 2-ій по пол. в залі св. Михаїла, 2824 Леґрендж вул. Всіх членів Відділу запрошуємо взяти участь у зборах і вибрати нову управу на 1966 р. — Б. Унеско, предс., І. Вельган, секр-кас.

КЛІВЛЕНД, Огайо. Місячні збори Т-ва Сокіл — 336-ий Відд. в год. 1-ій по пол. в УНДомі, 2253 Вест 14-ій вул. Проситься прийти і вирівняти свої вкладки. — Управа.

РОЧЕСТЕР, Н. Й. Річні збори С-ва Пресв. Богородиці — 36 Відд. в год. 3-ій по пол в Амер.-Укр. Клюбі при Гадсон аве. На порядку нарад: вибір управи на 1966 р. Проситься вирівняти залеглі чл. вкладки. — Анна Стрілець, пред., Катерина Ярославська, касир, С. Гупька, секр.

РОЧЕСТЕР, Н. Й. Річні збори Т-ва Запорозька Січ — 367 Відд. в 1:30 по пол. в Укр.-Амер. Клюбі. Проситься членство вирівняти свої залеглості. На порядку: вибір нової управи на 1966 рік. — Ю. Кушнір, гол., Т. Песко, касир, В. Попович, секр.

КЛІВЛЕНД, Огайо. Місячні збори Б-ва св. Василія Великого — 364 Відд. о год. 2 по пол. в УНДомі, 3161 East 93rd St. Проситься вирівняти залеглі вкладки. — Управа.

ЛУДЛОВ, Масс. Річні загальні збори Т-ва ім. І. Франка — 253 Відд. о год. 1 по пол. в новій залі під церквою св. ап. Петра і Павла. Буде вибір нової управи на 1966 р. Проситься всіх членів прибути на збори. — Д. Харка, предс., В. Фіцик, секр.

ТРЕНТОН, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Запорозька Січ — 245 Відд. о год. 2-ій по пол. в залі Укр. Православної Церкви при 824 Adelin St. Проситься членів прибути. — М. Мартинець, секр.

ОЛІСН, Н. Й. Річні збори Т-ва Запорозька Січ — 363 Відд. о год. 2-ій по пол. в домі 1003 Брук вул. Участь членів обов'язкова. — Управа.

GARY, Ind. Річні збори Т-ва Т. Шевченка — 100 Відд. о год. 2-ій по пол. під ч. 5525 Jackson St., Gary, Ind. На порядку: звіт за 1965 р., дискусія, справа — ювілей Відд. та Союзового Дому, вибір управи на 1966 р. — Управа Відділу.

MONESSEN, Pa. Річні збори членів 338 Відд. о год. 1-ій по пол. в Укр. Клюбовій залі на 2-ій вул., 213 Скунмейкер Еве. Проситься членів прибути, бо буде вибір нового уряду на 1966 рік а довгуючих членів вирівняти залеглі вкладки. — Н. Куч, секр., 109 Linden Ave., Monessen, Pa.

ЕМБРІДЖ, Па. Річні збори Б-ва св. Николая — 276-ий Відд. о год. 2 по пол. На порядку: звіт управи, вибір нової на 1966 рік. Є багато інших справ. Після зборів буде перекуска, яку приготовить Сестрицтво. — Ст. Іваницький, секр.

ГАМТРАМК, Міш. Річні збори 94-го Відд. ім. М. Шашкевича о год. 1-ій по пол. в приміщенні Укр. Дем. Клюбу при вул. Грилінг 2376. На порядку: вибір управи на 1966 р. Проситься обов'язково прибути. — М. Борискевич, секр.

ПРОВІДЕНС, Р. Ай. Річні збори Т-ва ім. Т. Шевченка — 73 Відд. о год. 2-ій по пол. в залі під ч. 60 Сальмонд вул. На порядку: звіт Управи і Конт. Комісії, вибір нової управи на 1966 р. та справа приєднування нових членів. — Управа Відділу.

ФЕНІКСВІЛ, Па. Річні збори Т-ва св. Петра і Павла — 321 Відд. в параф. залі о год. 1-ій по пол. Взивається членів Відділу і Т-ва прийти на збори, бо будуть дуже важні справи, вибір управи на 1966 рік і звіти з діяльности. — Д. Чук, секр.

ПЛЕЙНФІЛД, Н. Дж. Річні загальні збори 372 Відд. ім. І. Франка в год. 3:30 по пол. в залі Іґіл Гол, 210 Чорч вулиці. На порядку: Відкриття, вибір президії, звіт Управи, дискусія та уділення абсолюторії, вибір нової управи на 1966 р. з 4 членів і 2 до Контр. Комісії, запити і побажання, закриття. Проситься членство прибути. — П. Шило, секр.

КЛІВЛЕНД, Огайо. Місячні збори Т-ва І. Франка — 334 Відд. о год. 1-ій по пол. в УНДомі при Вест 14-ій вул. Проситься членство прибути на збори. Н. Задерецький, предс., І. Холодняк, рек. секр., С. Бохонок фін. секр.

Посмертні згадки

Проф. ВАСИЛЬ БАКУН, член 152 Відділу УНСоюзу, Товариства „Вільна Україна" від 1949 року, помер 5 грудня 1965 року в шпиталі св. Михаїла в Нюарку, Н. Дж. Покійний оставив дружину Володимиру, двох синів і дочку та три сестри. Похорони відбудуться в середу, рано, 8-го грудня 1965 року з похоронного завед. Литвин та церкви св. Івана Хрестителя. —

Вічна Йому Пам'ять

Управа Відділу

ТАРЗАН, ч. 5 540. Жрець проти Веле . . .

— Як ви можете супротивлятися мені? — гукала Веле. — Ви будете за це покарані . . .

— Ні! — ричав Вогг. — Це ви будете покарані за непослух божка - Місяця!

А тоді, певний у своїй контролі над печерними людьми, говорив із якоюсь ненавистю. — Беріть її!